

Ongir sosialráðgevarar á Landssjúkrahúsinum Til Sirið Stenberg

Bozena Rasmussen

For nogen tid siden præcist 9.11. 2016 har jeg læst en skrivelse fra nevndin í áhugafelagnum Sosial-ráðgevarafelag Føroyar i Sosial-urin.

Så vidt jeg ved, så er der ikke kommet nogen reaktion i avisen på denne skrivelse. Og der harmer mig.

Det, der overraskede mig, er, at Landssygehuset ikke har råd til en socialrådgiver.

Efter min mening, må det være public service opgave, at have

en sådan til at løse forskellige situationer, som patienterne bliver udsat for. Patienterne aner ikke, hvad man skal stille op, hvor man skal spørge. Og man har ingen kræfter og overblik, når man ENDER på sygehuset som patient.

Den funktion, som socialrådgiveren har der, kan ikke erstattes af hverken af sygeplejerske eller læge eller nogen anden. Det er jo bindeled mellem sygehuset og den ydre verden uden for sygehuset.

Dette bindeled mangler, og det bliver endnu sværere for sygehuset at komme af med patienter.

I de 30 år jeg har boet her på

Færøerne, er åbenbart situationen ikke blev bedre mht overbelægning pga manglende hospice eller institution, som vil kunne overtage patienter, som er færdigbehandlet.

Der er intet sted at sende dem hen/ pladsere dem, hvor de kunne få genoptræning og kunne udskrives til videre enten hjem eller plejehjem eller hospice. Det eneste sted, som findes uden for Landssygehuset, er NAINA. Den fungerer fint, derfra har jeg også personlig erfaring. Men det er jo KUN til patienter, der kan gå og passe sig selv, og det er for lille selv til dem.

Jeg har selv ligget på Landssygehuset på gangen, ikke alene på 6. etage, men også på fødeafdelingen og andre steder.

Alle danske sygehuse har socialrådgiverfunktion, og hvorfor de har det: fordi det kan betale sig for sygehuse. Undgå overbelægning, få flow i patienter, bedre service for både sygehuset og patienten.

Eg vil understrege, at jeg fik hjælp både i DK og på Færøerne af socialrådgiveren på Landssygehuset, da denne var der. Ofte er det sådan, at man ikke aner, hvordan man skal kunne gribe sagen an. Der hjælper socialrådgiveren, som

er på sygehuset og kender både til lovgivningen og patienternes rettigheder, det er skam ikke patienterne, der ved, hvordan man skal gribe sagen an og der er ingen anden, der har den funktion på Landssygehuset.

Den besparelse, man har gjort, er UFORNUFTIG og direkte IMOD patienternes TARV!

Derfor i patienternes navn opfordrer jeg og andre med SIRIÐ STENBERG til at GENETABLERE socialrådgiverfunktion på Landsygehuset!

Med venlig hilsen

Offensiv og ósmæðin framsókn á Norður-Atlantsbryggjuni

Virgar Dalsgaard

Siðsta hóskvöld vórðu sakleysir útisetar stevndir til eina sera lögna seancu í teimum officiellu sendihølunum hjá Tí

føroysku Umboðsstovuni í Kjøpinhavn.

Tað kuriøsa tiltakið var lýst á suðuroyarmáli sum eitt sonevnt "TÖRS-kvöld" til frama fyri Tórs-havnar kommunu, har man beinleiðis loyvdi sær at missionera fyri, at útisetar skuldu koma "heim til HAVNAR".

Fundurin var alto eitt opinlýst politiskt socialt vekilsismøti til frama fyri kommunalar interessur í Havn.

Størsti parturin av fundarfólk-inum vóru undir 40 ár og óreflekteraður ungdómur er ofta lættur at forføra. Man slapp ikki at stilla spurningar beinleiðis til teir agitatorisku missionerarnar. Man skuldi brúka telefon - tað virkaði sum kyrrandi manipulation!

So hvørt sum kvøldið leið, fekk møtið meira og meira "pseudo-religiøsan" dóm, tá ið ikki færri enn triggjar braneggjaðar suður-oyarkonur á rað komu til mikrofonina og vitnaðu euforiskt um, hvussu ljósareytt, problemfritt og fantastiskt alt var í Havn. - Aftaná hesa bizarru skammrósing frá emigrantum úr Suduroy, mátti man fáa djúpa samkenslu við øllum teimum, sum ikki búgva í Havn.

Hvør hevur givið loyvi til hetta MISBRÚK av Norður-Atlantsbryggjuni, har allar bygdirnar verða verða lopnar um?

Henda kritikkleysa og primitiva lovprísingin av allari Suðurstrey moy, serliga sunnanfyri Hóris-gøtu, virkaði eitt sindur lágmisk

eftirsum hon var trúttað niður í fundarfjöldina á gellandi suður-oyarmáli.

Tó skal sigast, at tann eini suður-oyarprofeturin - tað var borg-meistarinn, frúgvinn Annika Olsen sjálv, - royndi eftir førimuni at úttala fleiri orð á norðanmáli, men tann eksklusiva hybrid-dialektin, hon hevði funnið sær, hevði slett einki við havnarmál at gera, og sjálvur máltónin kundi heldur ikki krógva, at hon var ein immigreraður vágbingur, sum bara stóð og keipaði sær.

Tað undradi nógv fólk, at Havnar kommuna kundi brúka tey føroysku hølini til so privata og vulgera reklamu í staðin fyri at leiga sær heilt neutral fundarhøli aðrastaðni í Kjøpinhavn. Ella er umboðshølið ein Havnar-stovnur?

Allir føroyingar, eisini teir, sum ikki eru so útvaldir, at teir búgva í Havn, noyðast at betala tey føroysku hølini á Norður-Atlantsbryggjuni.

Fyri fólkaflokkssveljarar á bygd má henda heimføðisliga TÖRS-Havnar-missionin hjá partakvinnuni Onniku vera ein herskin biti at svølgja.

Hvat vitnaðu tey um?

Jú, vit finga at vita, at bústaðarviðurskiftini í Havn vóru soleiðis, at stórt sæð allir útisetar vildu kunnu fáa býli. Eisini bleiv sagt, at tað vóru stórar ætlanir um býli, sum vóru sera bílig. -

Hetta er annars diametralt tvørtur ímóti tí, sum man annars beint nú frættir úr Havn, har tað verður sagt, at tað er sera strævið at finna nakað, sum fólk orka at betala.

Um barnastovnar varð sagt, at tað var garanti fyri, at øll finga pláss. Annars havi eg júst í dag tosað við fólk, sum leingi hava stríðst fyri at finna pláss á einum hóskandi stovni.

Um arbeidsmøguleikar varð sagt, at man helst vildi hava fólk, sum kundu skapa sær sítt egna arbeiðspláss, t.e. íverksetarar.

Samstundis finga vit eina fantastiska frágreiðing og optimistiska hálovan av einum íverksetara-tiltaki í Havn, sum kallast "hugskotið". - Hvat hesin stovnur ikki skuldi kunna skapa av umhvørvi og móguleikum, so sum fundum, kaffidrekking, fak-debatt, innivist, telduatgongd etc. var so ævintýrligt, at fundarfjöldin sá fyri sær, hvussu fyrirkurnar og framleiðslan blomstraðu upp úr berari hellu um alla Havnina. Tað skuldu ikki vera færri enn 30 fólk, sum hvønn dag sótu og terpaðu intensiva íverkseting av alskyns projektum. .

Men vit finga kortini ikki nakað konkret at vita um, HVAT og HVAR hesar ætlaðu og stórt projekteraðu fyrirkurnar lógu, ella hvat tær framleiddu. Vit frættu bara, at tað var eitt øgiliga innovativt og idérikt sprikjandi umhvørvi, har øll vóru fegin, aktiv, lukkilig og konstruktiv. Hetta var tað haldgóða vinnugrundarlag, man vildi bjóða útisetum og lokka teir heim til.

Endiliga loyvdi okkara FØROYSKI umboðsmadur á Bryggjuni at vælsigna tiltakið við føgrum, um enn heldur varligum orðum.

Tað hevði klætt honum at tagt og ikki sum føroyskur umboðsmadur opinlýst favorisera eitt Tórshavnartiltak.

Hann er havnarmaður sjálvur - tað kann hann ikki gera við, - men hann átti sjálvandi at verið heilt neutralur eitt slíkt reklamerandi og agiterandi ANTI-BYGDA-kvöld..

Tað skal tó sigast, at røða hansara var ógvuliga stutt, og hann slapp sær næstan alt fyri eitt av fundi.

Lat útisetar fáa frið

Undir allari hesu aggressivu roynd

at fáa serliga lesandi útisetar at koma til Havnar (ikki Føroyar), liggur ein implicit arroganca, sum næstan má tolkast sum ein niðurgerð og atfinning móti útisetakulturinum.

Hvat rakar tað Onniku Olsen ella kommunalar embætismenn í Havn, hvar útisetar vilja búgva og arbeiða. Tað er avgjørt legitimt at dáma væl í Kjøpinhavn og at seta seg niður her fyri lívstíð

Tað skulu politikarar yvirhvørur ikki blanda seg uppí. Teir kunnu skapa fólki móguleikar, so tey kanska kunnu fáa hug at royna seg í FØROYUM, ikki endiliga í Havn, men lat fólk sjálvi um tað!

Ikki minst tí vit føroyingar hava havt ein sera ríkan útisetakultur í Kjøpinhavn, og okkara mætasta skald, J. H. O. Djurhuus búleikaðist leingi her og treivst sera væl í "Absalons bý", sum hann kallaði Kjøpinhavn.

Her hava livað, virkað og doyð ørgryn timer av markantum føroy-ingum, sum nógvir liggja grivnir á Vestre kirkegård.

Nógvar av teimum bestu føroysku søgum, málningum og yrkingum eru skaptar júst her í Kjøpinhavn, so lat vera við at hálova Havnina framum útisetum-hvørvið.

Lat okkum heldur fagna tí gróðrarríku symbiosu, sum er millum okkara tvey størstu býarsamfeløg, Havnina og Kjøpinhavn

Dánjal Nolsøe, fyrrverandi formaður í Føroyingafelag plagdi at senda kvøðu úr Kjøpinhavn, sum Føroya næststørsta býi.

Tey, sum vilja heimaftur, mugu sleppa til Føroya, ikki endiliga til Havnar, og tað er ein háðan móti 60 % av Føroya fólki at skipa fyri serligari Havnar-reklamu millum útisetar.

Endiliga finnast nógvr fólk, sum

hava slíka fakliga útbúgving, at tað er beinleiðis hættisligt og fakliga devaluerandi hjá teimum at fara aftur til Føroya.

Lat tey vera og fegnist heldur um okkara sprikjandi og livandi emigrant-kultur.

Einki av hinum Norðanlondunum liggja lúrandi og dyrgja eftir sínum emigreraðu íbúgvum í øðrum londum fyri at noyða tey heimaftur. Tey gleðast heldur um, at tað gongst teirra landsmonnum væl í útlandum.

Hvørki vágamenn, eysturoyingar, norðoyingar, sandoyingar ella suðuroyingar kunnu finna seg í, at Tórshavnar kommuna brúkar okkara umboðsstovu sum missi-ónshús fyri privata mobilisering av útisetum.

Heldur átti man frá politikari síðu at gjørt tað meira lívligt á bygdum við at flytt meginpartin av almennum (oftast blokkbetaltum) stovnum út á stórbygdirnar. Tað er eingin natúrlóg, sum sigur, at Fróðskaparsetrið ella Lærarakúlin skulu liggja í Havn. Onnur dømi eru legio.

Tað síðsta groteska dømi um tað kommunalu kannibalismuna úr Havn, er, at Annika Olsen aftur er farin at gorra um flogvøll á Glyvursnesi. Hetta kavrotna neyðaregg-ið hjá Pouli Michelsen trúði man, var uppgivið!

Tað er eitt ríkidømi fyri bæði Vágoyinna og alt landið, at flúgv-ingin er decentraliserað. At hava flogvøll uttanfyri centrum, er tað, sum flestu (stór)býir ynskja.

Lat okkum steðga tí kommunalu kannibalismuni og brúka ALLAR Føroyar, ikki bara Suðurstrey moy!

Annars verða vit øll minni, veikari og nógvr fátækari!